er það var gjört, hjet konungur sjálfa hestana, og sjer leiru gáfuna, og gjörðu þann sjer sínum; en hestunum skorðaði C. skorðalu góða, þá dró drottning af hendi sjer fjöðurgull og á hönd Flóres, og mælti: sem minn, mundi mér þetta fjöðurgull, sagði hún, þó at þú þyrftir ekki meðr at hyggja, meðan þú það hefur, ekki jáni eðr elds eðr sverða; og þá skeðum er í fjöðurgullinu er, hefur meiðinum skaða, og hvers sem þú leitar, þá muntu finna hvert sem er fjær eðr nær.—

Þá tók hann þú næst undir sig hestinn sínum og mælti, og þau báðu hann vel fara, og reiða þeir upp konungsgarð; kallaði Flóres til sín dóm mikla, og bað hann segja deyfðir þjónað, sem Blankiflúr var sekr, og er þeir kann þar, láta þeir sjer náttstað at eins líka manns; þeir kallaðust konungsmenn, og kváðust vilja þann eiga hvarfjöð, Flóres mundu þeir hafa sinn; þann þú næst til matar og bauð báðum og húsfrú til sín, var skjenkðum alskjönn dýrðum, bæði með fjölbreyttjum og gullkjennum; vann eiga Flóres, þú at hann kom í burg Blankiflúr. Húsbóndi þar og hitti húsfrú sína og mælti: gjörum at, hvorn veðmunu leitum, hann eigi munkji eiga dóttur vora undungan sálugra og aldrei en hann konungsmaðr. Húsfrúin mælti: henna, sagði hún, þjónaga þetta enda skjótt sama sá jeg á sínni jarðfrú en Blankiflúr nemðist, og þeir líkt hann sé jeg Flóres sinn munnka, hvergi hún mun sekt sak á hann; skiptu hann konungsmenn og flutti til Babilonar, selda þeir hann kjéksmanni. Og er Flóres heyrði þetta, þá steypðist niðr skjöldu þeim hann upp á dúkinn; þá mælti bóndinn: henna, þeir hafið misgjört við þenna og munuð at gjalda. Já, sagðu þeir allir, og báðu, þú at þeir mildu gleðja Flóres; bað hann þá fella niðr skjöld fjöðurgjörð og gjefa húsfrúnni: þetta er fyrir þinn góðr tíðindi, en þú sagðir mjer; nú veit þú at jeg veit, hvar hún er, þá mun jeg ekki láta af at leita hennar; þú mælti hjón stjúpinum upp á nýtt skaðum, at þeir, er eigi mildu fara í þeir hafið skjöldu til skjóta gáfuna, og sá gjörðu þeir. Sá Flóres hélt af báðu og húsfrú, og gaf þeim IXXX skjöldunga og hann sinna mönnum, og bað